

MAGYAR KURIR.

Indult Bécsből, Pénteken, Augustus' 24-dikén, 1827.

A m é r i k a.

Kolumbia — A' Karakasban kijö-
vő El-Reconciliador nevű Ujságban Jun.
20-dikán egy proklamáció találatott, mel-
lyet Bolívar az azelőtt való napon in-
tézett a' Kolumbiaiakhoz. Így szoll hoz-
zájak: — „

„Kolumbiaiak! A' ti ellenségeitek azon
törekednek, hogy semmivé tegyék Kolum-
biát. Kötelességem ötet megtartani. —

„Már 14-dik esztendeje, mióta én az
égész népnek csak nem tellyes megegye-
zésével 's kívánsága szerint Vezérlőtök
vagyok. A' Respublika' ditsőségének és
boldogságának minden periódusaiban szí-
vem' tökéletes egyenessége szerint lemo-
dottam a' fő hatalomról. Semmit nem ohaj-
tottam oly nagyon, mint hogy eme' sem-
mi felelettel nem tartozó erőhatalmat, a'
tyrannusságnak ezen eszközét, lethessem.
De elhagyjalak-e benneteket éppen a' ve-
szedelemnek napján? Méltó tselekedet vol-
na-e ez egy polgár-katonához? Elszántam
magamat arra, hogy minden veszedelmek-
kel szembe szálljak inkább, mint sem azt
elnézsem, hogy a' fejtelenség a' szabadság-
nak 's a' rebellió a' Constitúciónak helyét,
bitangolják. —

„Mint polgárt, mint szabadítót, mint
előülőt arra kényszerit engem' az én köte-
lességem, hogy magamat érettetek felál-
dozzam. Útnak indulok tehát a' Respubli-
ka' déli tartományaira, hogy életemet és
ditsőségemet veszedelmeztessem 's benne-
teket azon hűszegettektől megszabadítsa-

lak, kik, minculánna legszentebb kötele-
ségeiket lábaik alá tapodták, a' haza-áru-
lás' zászlaját felemelni, 's a' leghűségesebb
és a' mi oltalmazásunkra legmeltőbb tar-
tományokra fegyveres kézzel beütni mé-
részlettek (azon Kolumbiai sergeket érti,
kiket Gen. B u s t a m e n t e fellázasztván,
Peruból, Quayaquillbe beütöttek). —

„Kolumbiaiak! A' nemzet' szavát el-
fojtotta ezen új Prétoriánusok' Co-
horsa, melly magának arra hatalmat mé-
részlett venni, hogy azon fő Hatalomnak,
melynek engedelmisséggel tartozik, tör-
vényt írjon elejibe. A' nemzetnek Fejedel-
mi jusait bitangolni mérészlette. Az Or-
száglásnak minden alapjait megsértette. Egy
szóval, a' Kolumbiai sergek, Perú segítő
társai, a' magok' tulajdon hazájokban a'
Respublika' omlásaira egy új és idegen or-
száglási alkotmányt akarának felépíteni,
's rágalmasaikat 's egyéb undoksá-
gaikat annyira üzték, hogy ezen tekintet-
ben még a' mi régi ellenségeinket is fel-
lyúl haladták. —

„Kolumbiaiak, betsület-érzésekhez 's
hazafüségtekhez fordulok! Gyülekezzetek
össze azon nemzeti Zászló alá, mellyet
az O r o n o k o' vizének torkától egész Po-
t o s i' hegyeinek tetejéig vittetek győzedel-
meskedve! Maradjatok hűségesek ehhez, 's
é-képpen megörzi a' nemzet a' maga sza-
badságát 's bizodalommal számot tarthat
ahoz, hogy az ő jövő sorsát csak a'
nemzeti akarat fogja meghatározni. —

„Kolumbiának közönséges kívánsága
most a' Nagy Conventnek öszszegyü-

Ickezése, mely az ő boldogíttására nézve neki legszükségesebb is. Ezen Nagy Conventet haladék nélkül össze hívatom, 's azt a kardot 's a Vezér-páltát, mellyeket a Respublika kezeimbe adott vala, annak kezeibe vissza adom. Nem árulom-el Hazám reménségeit. —

„Mi minden ellenségeinknek iparkodásaik mellett is, szabadságot, ditsősséget, és törvényeket szereztünk magunknak fegyveres kézzel. Ezen szabadságot, ezen ditsősséget, 's ezen törvényeket meg is fogjuk mi oltalmazni az undok fejtelenségnek trutzára. — „

„Bolivár Simon.

Feljebb a' rágalmazási elvetemedésekről is említést tevé Bolivár de tsak egy szóval. Mennyire mehetett vala már akkor a' dolog Kolumbiában ezen tekintetben, tsak ennek nyilvánosságosítására teszszük ide a' következő tudósítást, mely egy Laguna y rai kereskedőtől érkezvén Havannába, onnét került Párisba, 's ott jött ki a' Monitörben. Havannából Jun. 10-dikén indították útnak a' levelet, melyben így rajzoltattak-le a' Kolumbiában akkor folyt dolgok: — „

„En egy előbbeni levelemben megjövendöltem, hogy mitsodá állapothoz kell a' Kolumbiai lakosoknak magokat hozzá készíteni, ha tsak az egek meg nem mentik. A' Libertádor által megrendeltetett adók legnagyobb szorossággal behajtatnak. Sok betsületes személyek, kik ezen adót meg nem fizethették, a' hegyek közé futottak ki. Sok külföldiek fogságra tétettek, mint hogy ki akarták magokat ezen adózás alól vonni, 's kétségkívül ki sem fognak onnét addig bocsátatni, míg meg nem fizetnek. Fizetni pedig tsak nem lehetetlenség, mivel minden rangú és rendű emberek szükségét szenvednek. Nem soká arra kell jutnunk, hogy a' nép tsak a' kétségbeesésben találhat magának segedelmet. Néhányak

azon idegenek kezzül, kik fogságra tétettek, arra emlékeztették a' tisztikarokat, hogy Bolivár azt ígérte volt nekik, hogy az ő személyekre és vagyonaikra senki nem fogja tenni a' kezit: hanem olly váloszt kaptak a' tisztikaroktól, hogy haszon-talan minden mentség; a' közönséges kasák kiüressedtek; a' Bolivár által megrendeltetett intézetekre pénz kell; fizessenek, mert különben a' fogházból ki nem jönnek. —

„Minden tartományoknak Kormányozójukhoz és a' városok Kommandánsaikhoz parantsolat ment, hogy lehető sietséggel minden nállok találtató hadi készüléteket indítsanak útnak Portó Cabelló felé, 's ennek végrehajthatására minden kifogás nélkül minden eszközöket vegyenek elé. E szerint lehet szemlélni a' hadi készülétekkel terhelt Öszvéreket Puerto-Cabelló felé seregleni.

„Gen. Paetz még most is a' Lános vidékein tartózkodik, hol neki elég dolgot adnak a' felfegyverkezett Bándák. Ezen környüállások indították a' Libertádort az újabb hadi készüléteknek tételére, az őta nevezetesen, hogy a' Spanyol rész, melynek Cisnéros a' fő vezérloje, minden eszközöket elé vett a' közönséges támogatásnak felelevenítésére. Ezt a' Cisnérost sokáig próbálta Bolivár minden ígéretet által a' maga részére hajtani, de célját nem érhetvén végre azt a' jóvallást tette neki, hogy lépjenek három hónapokig tartó fegyvernyugvára; és erre Cisnéros is rá állott, hanem az ő Spanyol pártosainak száma, mint hogy ő nagyon a' nép kedvihez tudja alkalmaztatni magát, most is naponként nevedik. —

„Bolivár azt gondolta, hogy Cisnérost ezen fegyverszünetetés alatt mesterségesen a' maga hálójába kertheti, elfogathatja, vagy más akár mi módon eltaszthatja, a' nyakárol. Ágenst küldött hozzá a' fegyverszünetetés feltételeinek meghatá-

rozására, de a' kire nem annyira ezen tárgy vala bizattatva, hanem inkább annak kitanulása, hogy mitsoda hadi ereje 's tanyáji vagynak Cisnérosnak. E' mege-
vén, 500 emberek rendeltettek-ki, hogy Cisnérost egy erdőben, hol addig tanyázott, körül vegyék és elfogják, 's ezek azt gondolták, hogy már nyert perek van: de Cisnéros nem vesztegett egy helyen, hanem meg változtatta tanyáját, 's a' hegyek között csak valami gyenge tsapatot hagyott hátra. A' Bolívar' emberei ezt nem tudván, körül vették az erdőt, 's az ott lévő gyenge tsapatot véletlenül megtámodták: de azonban Cisnéros is ott termett a' maga nagyobb erejével 's a' Bolívaristákra hátulról rájok tsapván, őket elszélesztette. —

„Generális Ramirez és Centeno is a' Spanyol részen vagynak és Cisnérossal együtt dolgoznak a' Constituziók ellen. A' Bolívar' sergei nem számosak. Naponként hordják-bé ide Karakásba a' kettenként össze lánczolt Rekrutákat, de a' kik csak az alkalmatosságot várják, hogy ismét elszökhessenek, pedig tudják, hogy ha akkor ismét elfogattatnak, agyon fognak lövettetni. Hadi hajók nintsenek kikötőhelyeinkben, kivéven az egy Céres nevű Frégátot, de ez is össze roskadt állapotban rothad Porto-Cabellóban. —

„Kolumbiának már semmi hitele nints arra, hogy pénzt kaphasson költsön; magának kész pénze semmi sints; a' földművesek földjeiket nem műveltethetvén, kéntelenítették volt fegyvert fogni, hogy élhessenek. A' földet e' szerent senki se műveli; inség és kétségbeesés állanak mindennütt a' lakosoknak szemek előtt. Tulajdon szemével kell az embernek mindent, a' mik itt mondatnak, látni, ha Kolumbiának mostani állapotját valósága szerent akarja tudni.“

Több illy hangú levelek is jöttek vala ki mostanság az Európai Ujságokban

Kolumbiáról 's az ő Libertádoráról, úgy hogy ezeket tekintve már valósággal kevés reménség lehele annak további fennállhatásához. Azonban egyszerre ismét megváltozának a' környülállások. —

„Karthagenából így írtak Junius 8-dikán: „Egy Kurir, ki éppen most érkezett ide a' belső tartományokrol, az ott folyó legújabb dolgok felől az alább eléforduló tudósítást hozta. Végezetre győzedelmeskede a' Kolumbiai nevezetre minden érdemes, minden magokat Hazájok' védelmezésére elszánt embereknek gondolkodási mi-volta! Egy fegyveres Osztály néhány megromlott tudatlan Tiszteknek mestersége által eltsábittatván, fő vezerei ellen feltámodott (t. i. Limában), azokat fogságra tette, 's azok által, kik ezen serget veszedelem' örvényébe akarták vezetni, vezéreltetve, vissza tért hazájába: hanem mihent Guayaquilból vett levelek által azon veszedelemnek örvényei felől tudósítottak, mellyekbe ötet a' rossz gondolkodású emberek belé taszítani iparkodtak, 's mihent a' Libertádor Elölülő ellen kiszóratott rágalmazásokat és mokskolódásokat megértette, azonnal és azon pillantatban vissza tért kötelességeinek teljesítésére, 's éppen azon eszközök által tette jóvá vétkes tselekedetét, mellyek által azt elkövette vala. Elfogta a' tsábító tiszteket 's által adta őket Generális Floresnek. A' tévelygés csak rövid ideig tartta. A' Kolumbiaiak értelmesebb emberek, hogy sem azon idító okokat meg nem fontolták volna, mellyek ezen meghasonlásnak alapjai valának. Ők vissza emlékeztek a' Libertádornak nagy tettjeire, virtusaira, 's a' szabadságért tett véres áldozataira, 's azonnal az igaz ügy mellé adták magokat 's megátkozták a' támódókat. —

„Az a' levél, mellyet a' fenn említett Kurir a' belső tartományokból Karthagenába hozott, illy szavakból áll: „Bogota Május' 28-dikán. Egy gyors posta, kit

Generális Flores Quitóbol ide (Bogotába) küldött, ma megérkezett, 's olly örendetes hírt hozott, hogy a' Bustamente' vezérleése alatt volt legyverés Osztály, ő ellene feltámodott légyen, 's most éppen útban van Quitó felé, hogy magát velle (Floressel) össze tsatolja, 's néki az elfogatott tiszteteket, kik közt van Lope-Mendez is, ott által adja. Quitóbol maga Flores is útnak fog indulni Cuenka felé; hogy a' Bustamente' Osztályát magához tsatolja, 's az után ozzel egyesülve Generális Baretónak elejibe menjen, a' ki Guayaquillból Quitó felé azon Osztályal útnak indult, melly az Erizalde' vezérleése alatt oda kiszállott vala."

Nagy Británia.

A' Cronstadtból kivezett Orosz hajós seregnek 8 Línéahajókból, 7 Frégátokból és egy Korvettékből álló Osztálya, Aug. 8 dikán megérkezett a' Portsmonthi kikötőhelybe, hol már az előre oda küldetett Orosz Frégát jó idő-olta várta. A' kikötőhelyben éppen jelen lévő Nagy-Admirális, a' Klarencei Kir. Herceg, meglátogatta az Orosz Admirálist az ő Admirálisti hajóján; hasonlóképpen a' Londoni Orosz Nagykövet Herceg Lieven is meg a' Követséghez tartozó minden személyekkel egyetemben.

A' Gibraltárból Jul. 20-dikán indult levelek szerént az a' Frantzia hajós osztály, melly az Algieri kikötőhelyet bezárva tartja, még mind ez ideig munkálanul tartózkodik ott. Beszélnek, hogy egy Barbarus hajó, melly onnét a' Frantzia olálkodó hajók között kilöpődött, mint azután kinyilatkozott, igen különös dolgokkal volt terhelve. tudniillik tsupa papírossal és prédálásra való szabadság-levelekkel, mellyek már az Algiriai tiszti karok által mind aláíratatva vagnak, úgy hogy an-

nak minden hajók, kissebnek nagyobbak hasznát vehessék, ha a' Frantzia kereskedő-hajók ellen szolgálatot akarnak tenni, úgy hogy ha példának okáért Gibraltárból vagy akár honnét evezzenek ki, ha van ilyen levél nállok, azzal azonnal úgy dolgozhatnak, mint Algiriai prédálók.

A' boldogult Canning Londonban 1771-ben lett a' világra. Az ő atyja a' Warwickshirei Grófságban valami Foxkote nevű helységben lakozott familiából vette származását, hol ez még ma is fenn-áll, de Catholika Religiót tart. Atyját gyermekkorában elvesztette Canning úr, 's tanítást egy atyjatestvérének jószágától kapott az Eldoni Kolégyomban. 1788-ban az Oxfordi Universitásba küldetett, hol Déák vezeteci 's beszédbéli könnyűsége által különböztette-meg magát. Egyeb ifjak között, kikkel ezen Universitáson megismerkedett, volt az a' Jenkinson is, ki most Gróf Liverpool. Megnyervén itt a' Baccalaurenságot, innét törvénytannal kezdte, de nem nagy hívatatását érezte ahhoz. Sheridánnal és Foxal a' maga atyja testvére' házában tsinálta az esmeretséget, a' ki igen heves ellenzője volt a' Pitt systemájának, a' boldogult Canning pedig Pittnek legnagyobb pártfogója volt; Jenkinson nyerte-meg olly nagyon a' Pitt részére, hogy ennek részéről soha el nem allott, 's a' melly hajlandóságért őtet ezen Minister olly nagyon segíteni kívánta, hogy már 22 esztendő korában módot talált neki a' Parlamentumba való behozásra, hol a' b. e. Canning 1794-ben Jan. 31-dikén orált legelőször a' Nagybritannia és Sárdinia között kötöttetett békességi Alkunak alkalmatosságával. 1796-ban Kints-Titoknok-jává nevezetett; 1801-ben Pitttel együtt ő is letette hivatalát; 's 1805-ban, midőn Pitt ísmét a' Kormány mellé tétetett, Canning is tengeri Kints-mesterré nevezetett,

's egész a' Pitt' haláláig megtartotta hivatalát, a' melly 1806-ban történt. —

Ugyan a' b. e. Canning 1807-ben a' külső dolgokra ügyelő Osztályhoz tételt által: hanem az ő Castlereággal történt duellálása miatt, minden foglalatosságoktól elvonnai kéntelenített magát. 1812 tőben két versbéli meghívattatást kapott, hogy lépjen bé a' Ministériumba: de az ő Catholikusok' ügyére nézve ki nyilatkozottatott gondolkodása meg nem engedte neki, hogy magát a' más gondolkodású emberek' vélekedésével össze isatolhassa. Az után Lisbonai Nagykövetté 's későbbre a' Kelet Indiai Controll' Elő-ülőjévé, 's nem soká Indiai Fő Kormányozóvá nevezetett, de a' hova nem utazhatott el, azért, hogy Lord Castlereágh meghalván, a' Király őtet nevezte külső dolgokra ügyelő Ministerré, mellyet mind addig viselt, míg utóbb Fő-ministerré nevezetett.

Az Anglus ujságok nagy hasonlóságot találnak a' Fox és Canning' életeknek végződéseik között.

Minekutánna Fox 1806-ban Ministériumot formált volna, melyben a' Fő is ő volt, ugyan azon esztendőnek Juniusában utolszor tartott beszédet, a' Parlamentumban 's a' következett Augustusban Chiswickben kimenvén, ott meghalt. Hasonló történt Minister Canningal 1827-ben, a' ki ezen esztendőben ugyan Juniusban tartván utolsó beszédét a' Parlamentumban, Augustusban Chiswickben kimúlt a' világból. 57 esztendőt élt mind a' kettő. —

Úgy beszélltek közönségesen, hogy a' Canning koporsóját a' Pitt és Fox' koporsójik közé fogják le tenni örök nyugalomra.

Valamint Fox úgy Canning is több féle orvosi operációkat állottak ki halálok előtt a' Herczeg Dewonshire nyári lakhelyén, hol mind kettőjök ezen Herczeg-jóságából tartózkodtak életjeknek utolsó

nyarán. Fox vízkorsági operációkon esett által, melly nyavalyában sokat szenvedett. Canningot, mint közelebbi ujságunkban megjegyeztük, belek' gyuladása ölte-meg.

Joniai Szigetek.

Korfu bol így írtak Jul. 31-dikén; —,

„Az ölta, hogy mult Májusban magát Lord Cochran ezen tengeren megmutatta 's a' Patrásai partokat bézárt állapotban lenni kinyilatkoztatta, azölta el nem távoztak néhány Görög hajók, tudniillik a' Sz. György nevű Brigg és néhány apróbbak a' Zante, Patrás, és Messolongi között lévő öblökből. Mostanig ugyan gondosan vigyáztak, hogy a' Navarinból és Patrásból kivező Török hadi hajókkal szembe ne kelljen találkozniok: hanem e' hónap' 23-dikán 8 Török hajókat, 1 Frégátot, 2 Korvettet és 5 Brigget Navarinból Lepantó felé evezni szemlélvén, ezekre a' Sz. György nevű Görög Brigg, egy más kistsény hajóval, Julius' 24 dikén rájok ütött 's nevezetesen az előre evező Török hajót hatalmassan megtámodta: hanem a' hátrább lévő Török hajók is előre stétvén nem soká megérkeztek 's a' Görög hajók magokat vissza vonták, minekutánna a' két részről valami 100 ágyulévések tétettek. A' fennemlített Sz. Györgynek a' Kommandánsa a' Lord Cochran e' unoka ötse, 's mint mondják sebet kapott ezen tsatában.

Későbbre, Aug. 5 dikén, így írtak ugyan

Korfu bol: —,

„Ezen hónapnak 1-ső napján 10 óra felé Zante szigete' hegyeiről a' szomszéd öbölben látták evezni a' Hellás Frégátot egy nagy Briggel, a' Skrophai és Ithakai öblök felé folytatván evezésüket, hol, két Török Korvettékkal szembe találkoztak, melly után az ágyzás elkezdődvén annak durrogása Zantéba egész délutáni 2 óráig ballott. A' következett napon Augustus' 2-

dikán reggel 9 óra tájban Zántéval által-
ellenben látták állani a' Hellást, 's ugyan
akkor nem messze a' Kreonerói Görög
part mellett látták evezni Sz. Györgyöt a'
L. Cochrané' Unoka Ötse vezérlése alatt
lévő Brigget is, a'melly egy 24 ágyus Török
Korvettét és egy 10 ágyus Schoonert
vezetett maga után, mellyeket gyanítható-
lag L. Cochrané, ki maga is jelen van a'
Helláson, az előbbeni napon történt
verekedésben fogott-el. A' Török Korvettén
úgy látszott, hogy a' vitorla-fák 's kötelek
nagyon megvoltak szakadozva, de szor-
galmatosan dolgoztak a' hajós emberek a'
hajó fedelén, melyből azt lehetett kihoz-
ni, hogy Cochrané mind a' két elfogott
hajót kevés napok alatt használhatókká
akarja tenni, annyival is inkább, hogy a'
Schoonert csak kevésbé rongálták meg a'
Hellás' ágyúji. Most mindnyájok a' Torne-
se nevű kastélyhoz eveztek Elis' partjai
mellé.

„Tamás Kapitány az Ádám s Fre-
derik nevű Jónoi gőzhajónak Kommandán-
sa, az ezen szigetek között való 8 napi
kerüléséből tegnap ismét vissza érkezvén,
azt beszéli, hogy a' Helláson L. Cochra-
né alatt alig talátnak 80 Görög matró-
zok; nem akarnak alatta szolgálni, azért,
hogy ő, nagyon vakmerő-bolond tengeri ka-
tona, hova járul, hogy az ő nagy ágyúji-
nak szörnyű dördüléseit nem állhatják-ki,
félnek a' megsiketüléstől.

Portugallia.

Lisbonában Jul. 24-dikén lármás
néptolongások fordultak elő. Az eddig volt
Hadi Minister Saldanha Daun 24-dikben
lemondván a' Ministerségről, ebből éj-
jeli nagy láрма következett; a' hábor-
gó nép e'felét kiáltozott: Eljen Saldanha!
Vesszen-el a' Politziai Felvígázó! Sa-
ldanha, mint hogy ő láttatott a' népzén-
gés' tárgya lenni, haladék nélkül elútozott

Cintrába, azért, hogy magát rossz ala-
rójinak rágalmazása elől elvonja. Most O-
berster Ponte viszi helyette a' Ministeri
foglatosságokat, de a' tsendesség még
nem állott helyre.

Későbbi levelekben így íratik-le ezen nép-
zengés: — „

Julius' 24-dikén estve számos személ-
lyek állásba helyeztették magokat a' Po-
litziai Felvígázónak lakhelye mellett, ki-
nek Bastós a' neve, 's a' salak népet fel-
ingerítették, hogy motskolódó változások-
ra foladjon ellene. Pénzt is osztogattak ki
a' kiáltozók között, t. i: fejenként 100 Re-
seket, mellyek 14 ezüst krajtzárokat tesz-
nek. A' gyermekeknek 7 krajtzárt, vagy 50
Reeseket adtak. —

A' Lisbonai Udvari Ujságnak eddig
volt Redaktora, Freire-do-Carvalho-Libe-
rató-Jose, Julius' 28-dikán elvesztette hí-
vatalát, azért, hogy ezen lármák' alkalmat-
osságával az Országlószék' ítélete szerént
lázzasztó dolgokat hirdetett-ki. Ő Papi sze-
mély; Ex-Minister Saldanha tette volt
Ujságíróvá. —

Az ő letétettetésére nézve Jul. 28-di-
kán illy rendkívülvaló Toldalékot adatott-
ki az Országlószék ugyan ezen Udvari Uj-
ságban: — „Külső dolgokra ügye-
lő Ministerium. A' Lisbonai ujságnak
tegnapi darabjában olly Czikkelyek jöttek-
ki, mellyek a' magok foglatatja 's hibás
volta által azt mutatják, hogy az Ujság'
Redaktora olly lélektől elevenítettik, melly
a' jó Rend, az Országlószék' gondólkodá-
sa, a' közönséges tsendesség, és a' Constitu-
tzió ellen dolgozik. Tehát feltétel nélkül
szükségesnek lenni találatott, hogy ezen
Ujságnak Redaktziója olly emberre bizat-
tassék, ki azon bizodalommal, mellyet az
Országlószék azon Tisztviselőbe helyeztet,
kire ezen Ujságnak Redaktzióját bizza,
nem él vissza.“

Magához a' Redaktorhoz illy parantsó-
lat érkezett ugyan azon napon: — „Frei-

re-do-Carvalho-Liberato-Jose Urhoz. Uram! Mint hogy azok a' Czikke-lyek, mellyeket az Úr a' Lisbonai Ujság-
nak tegnapi és mai leveleibe felvett, a' Constitutzióval, a' Régens K. Herczegasz-
szony' méltóságával, 's az Országlószék' gondolkodásával ellenkeznek, erre nézve
ő Kir. Herczegaszszonysága' a' Király' ne-
vében megparantsolta, hogy az úr az Uj-
ságirói hivatalból tétetődjék-le, mellyet én
az Úrnak, hogy magát ahoz tarttssa, tud-
tára adok. Alá írta: Gróf Daponte
(ideig való Minister.)

A' Londoni Kurír és az Új-Times ugy
beszélnék, hogy Saldanha, Szabad Kő-
mives és a' titkos társaságok' barátja lé-
vén, ezek most mindent elkövetnek, hogy
a' népet mellette fellázaszthassák. — Ha-
nem az egész történet lefolytát legvilágo-
sabbban elé beszélli, Párisban a' Gazette,
a' Portuguaaz nevű Lisbonai Ujságnak
Jul. 29-dikén költ darabjából, illy szavak-
kal: —

„Lisbonában má meglehető's tsendes-
ség van, de e'-mellett még is szükséges-
nek tartják számos gyalog és lovas vigyá-
zó tsoportokat le 's fel küldözni. Jul. 25-
dike sok embereknek gondolkodási alapját
felfedezé, kik Saldanhának letétetődé-
sével azt reménlették, hogy tellyes válto-
zás fog történni a' dolgok' folyamatjában.
A' Barreirói Ex-Prior így kiáltozott a' nagy
piaton az öszszegyülekezett néphez: „A'
„Saldanha' megbukásával még nem lett
„mindennek vége; minden Constitutziós
„gondolkodású embereknek az ő sorsára
„kell jutni; a' mi törvényes Királyunk
„Miguel, minden órán meg fog jelenni
„közünk.“ — Ezen Pap ugyan, tüstént el-
fogattatván, azon fertály' Politziai tisztje'
előjibe állittatott, de ez őtet azonnal el-
hótsátotta, azt mondván, hogy nem méltó
semmi büntetésre. Mikor lakó helyére
visszsa ment, sok ember kísérete illy kiál-

tozással: Éljen Pedró Császár! A' fegyve-
res sergek is a' néppel tartanak, 's nagy
nyughatatlanság uralkodik közöttök. Saldan-
ha nagy örvendezéssel fogadtatott a' nép-
től Cintrában. Nagy Ministeriális tanátsko-
zások tartának; Jul. 28 dikán egész éjjel
nagy sokaság tolongott a' Financzminister'
háza előtt, 's mikor megviradott egy folya-
soron lekiáltott valaki a' néphez, hogy a'
Minister őt személyekből álló Deputatziót
kíván fel magához; ezek azonnal fel is men-
tek 's azt kérdezték a' Ministertől, hogy
vallyon tudja-e a' Princzaszszony, melly
nagy kedvetlenséget okozott a' Minister
Saldanha' elküldtetése? A' Minister úgy
felelt: „hogy, ő K. Herczegaszszonysága
mindent meg fog tenni a' tsendességnek
helyre állittatására.

B é c s.

Híradás. — A' jövő Vasárnap, úgy-
mint ezen Hónapnak 26-dik napján inep-
li a' Nemes Magyar Nemzet, Sz. István Ki-
rálynak és Apostolnak napját jeles ájtatos-
sággal a' Városban lévő T. T. Kaputzi-
nus Atyák Templomában. Tíz órakor ve-
szi kezdetét a' Prédikátzió, mellyre a' Nagy
Mise következik. Ezen inneplésre minden
Magyar Hívek különös tisztelettel hivat-
tatnak.

Magyar Ország.

Itt következik azon Beszéd, mellyet
Királyi Magyar Udvari Első Vice-Cancellá-
rius Gróf Revisnyei Reviczky Ádám Úr
Ő Excellentiája, ezen Ország-Gyűlési Czik-
kelyeknek Királyi megerőssítetté' alkal-
matosságával Magyar nyelven a' Királyi
Thronus előtt öszsze gyülekezett Karokhoz
és Rendekhez intézett Aug. 18-dik napján
1827-ben:

„A' mellyek ezen hosszszas, de sikeres
Ország Gyűlésében, Hazánk' érdemes Kép-
viselőinek fáradhatatlan munkálkodásaiból,
ditsően uralkodó és mindnyájunkat boldo-

gító Fejedelmünk' buzgó szándékai szerént, szerentsés egyetértéssel Törvönnyé váltak; mind ezek a' késő Maradéknak is örökös háládatosságára bizonyos számot tarthatnak, — mert megnyerték minden igaz Magyar' lelkét és szívét.

„A' mellyek eddig el nem intézthettek, sokkal szövevényesebbek valának, mint sem hogy azok, olly sok más halmos tárgyak mellett, már most egyetemben elrendelthettek volna; de szeretett jó Királyunk' Atyai gondoskodása erre is mentől előbb bőv alkalmatosságot fog nyújtani.

„Így már tehát tsakama Király és Haza szeretetétől, melly a' Magyarok törzsökös öröksége, ama tellyes bizodalomtól, melly a' Nemzeti nagylelkűségnek fő tulajdonsága, és szent Törvényeink eránt való tántoríthatatlan hív engedelmességtől fog függeni; hogy ditső Magyar Ország, rajtunk uralkodó 's atyáskodó Királyunk által mindenekben gyarapodván, légyen és maradjon legbőldogabb édes Hazánk.“

Császár és Király Ő Felségének erre következett Déák Beszédét, közlelbbi Ujságunkban közlöttük fordításban.

A' Felség 19-dikben 7 óra felé hasonló pompa nélkül utazott-el Posonyból, mint oda érkezett vala, 's kevéssel azután Nádorispány Cs. K. és Ferdinánd K. Fő Herczegek is követték.

Császár Ő Felsége ugyan 19-dikben déltájban Bétsbe vissza érkezvén, 20-dikben reggel Császárné és Királyné Ő Felségének társaságában, Familiaí Uradalmába Persenbeugba vette útját.

Finantziai Minister, az Udvari Közönséges Kamara' Elölülője, Méltóságos Gróf

Nádasdy Mihály Úr Ő Excellenciája, ki ezen Ország Gyűlésnek végződéséig egyszersmind a' Fels. Királyi Magyar Udvari Cancellariának is Fő Cancellariusua vala, ennyi féle terhes hivatalaiban való könnyebbülés végett, tulajdon maga kéréss szerént, Felséges Urunk által a' Magyar Udvari Cancelláriusi hivataltól felmentvén, ezen Hivatalt, előképpen (modo provisorio) Méltóságos Gróf Revisnyei Reviczky Ádám Úr Ő Excellentiájának adni méltóztatott Császár és Király Ő Felsége; kit egyszersmind Nemes Borsod Vármegyének is Fő Ispányává méltóztatott tenni.

Méltóságos Gróf Batthyány Vince Úr Ő Excellentiáját, a' Cs. K. Közönséges Kamara' Vice-Elölülőjét, N. Hont Vármegye Fő Ispányává méltóztatott nerezni Ő Cs. K. Felsége. —

Méltóságos Gróf Nádasdy Mihály Úr Ő Excellenciája a' Finantziai Minister és Cs. K. Közönséges Kamara' Elölülője, a' Szent István K. Rendjének Nagy Keresztjével —

Personális Méltóságos Majláth György Úr, ezen Rendnek Közép Keresztjével, Méltóságos Zsadányi és Török Sz. Miklósi Almásy József Úr, a' Hétszemélyes Tábla Assessora, és —

Méltóságos Láncoz József Úr, ugyan ezen Tábla Assessora, hasonlóan ezen Rendnek Kítsiny Keresztjével, tiszteltettek meg.

Továbbá, Méltóságos Klobusitzky Péter Úr Ő Excellenciája, a' Kalocsai Érsek, a' Leopold Cs. Rendjének Nagy Keresztjével, úgy Méltóságos Gróf Nádasdy Ferencz Váci Püspök Úr Ő Nagysága, Belső Titkös Tanácsosi méltóságga' tiszteltettek meg.

(Folytatása következik).